

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 881/2538

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด โจทก์ นาย บรรจง ไชยพันธ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 148, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายคดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกฟ้องและวินิจฉัยว่ายังฟังไม่ได้ว่าจำเลยทราบการทวงถามให้ชำระหนี้แล้วการที่จำเลยย้ายที่อยู่มิใช่เพื่อประวิงการชำระหนี้ไม่ต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวการที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ขอให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายอีกโดยอ้างว่าโจทก์เป็นเจ้าของหนี้จำเลยตามคำพิพากษาซึ่งโจทก์ขอออกหมายบังคับคดีแล้วแต่จำเลยไม่มีทรัพย์สินที่จะมาชำระหนี้ได้ต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวแม้จะมีประเด็นอย่างเดียวกันกับคดีก่อนว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่แต่เป็นคนละเหตุกันซึ่งเหตุในคดีนี้ยังมิได้มีการวินิจฉัยในคดีก่อนจึงไม่เป็นฟ้องซ้ำ

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ว่า จำเลย เป็น หนี้ โจทก์ ตาม คำพิพากษา ของ ศาลชั้นต้นซึ่ง พิพากษา ให้ จำเลย ชำระ เงิน จำนวน 245,400.08 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตรา ร้อยละ 14 ต่อ ปี ใน เงินต้น 196,006.57 บาท นับ ถัด จาก วันฟ้องเป็นต้น ไป จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ แก่ โจทก์ ให้ จำเลย ใช้ ค่าฤชาธรรมเนียมแทน โจทก์ โดย กำหนด ค่า หนี้ความ 6,000 บาท ตาม คดี หมายเลขแดงที่ 26533/2531 ของ ศาลชั้นต้น จำเลย ไม่ชำระ เงิน ตาม คำพิพากษา ดังกล่าวโจทก์ ขอ ออกหมาย บังคับคดี แล้ว แต่ จำเลย ไม่มี ทรัพย์สิน อย่างหนึ่งอย่างใด ที่ จะ ฟัง ยึด มา ชำระหนี้ได้ จำเลย เป็น หนี้ โจทก์ นับ ตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530 อันเป็น วัน ถัด จาก วันฟ้อง คดี ดังกล่าวจน ถึง วันฟ้อง คดี นี้ รวมเป็น เงิน ทั้งสิ้น 388,799.32 บาท ซึ่ง เป็นหนี้ ที่ มี จำนวน แน่นนอน ไม่น้อยกว่า 50,000 บาท และ พฤติการณ์ ของ จำเลยต้องด้วย ข้อสันนิษฐาน ว่า จำเลย เป็น ผู้มี หนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ มี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ของ จำเลย เด็ดขาด และ พิพากษา ให้ จำเลย เป็นบุคคล ล้มละลาย จำเลย ให้การ ว่า โจทก์ เคย ฟ้อง จำเลย ให้ เป็น บุคคล ล้มละลาย มา แล้วแต่ ศาล พิพากษายก ฟ้อง ตาม คดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 ของ ศาลชั้นต้นการ ที่ โจทก์ นำ คดี นี้ มา ฟ้อง ให้ จำเลย เป็น บุคคล ล้มละลาย อีก จึง เป็นฟ้องซ้ำ จำเลย มี ทรัพย์สิน มากกว่า จำนวน หนี้ ที่ โจทก์ ฟ้อง ทั้ง ยอดหนี้ตาม ฟ้อง ก็ ไม่ ตรง ความจริง ขอให้ ยกฟ้อง ศาลชั้นต้น มี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ จำเลย เด็ดขาด ตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14 จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน จำเลย ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า "พิเคราะห์ แล้ว ข้อเท็จจริง เบื้องต้นฟังได้ ว่า เดิม จำเลย เป็น หนี้ โจทก์ ตาม สัญญา เบิกเงินเกินบัญชีจำนวน 196,006.57 บาท จำเลย ไม่ชำระ หนี้ ให้ โจทก์ โจทก์ ได้ ฟ้องขอให้ จำเลย เป็น บุคคล ล้มละลาย ศาลชั้นต้น พิพากษายก ฟ้อง ตามคดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 ของ ศาลชั้นต้น คดีถึงที่สุด ต่อมาโจทก์ ฟ้อง จำเลย เป็น คดีแพ่ง ให้ ชำระหนี้ จำนวน ดังกล่าว พร้อม ดอกเบี้ยศาลชั้นต้น พิพากษา ให้ จำเลย ชำระหนี้ จำนวน 245,400.08 บาทพร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละ 14 ต่อ ปี ใน เงินต้น 196,006.57 บาทนับ ถัด จาก วันฟ้อง เป็นต้น ไป จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ แก่ โจทก์ ให้ จำเลยใช้ ค่าฤชาธรรมเนียม แทน โจทก์ โดย กำหนด ค่า หนี้ความ 6,000 บาทตาม คดี

หมายเลขแดง ที่ 26533/2531 คดีถึงที่สุด จำเลย ไม่ชำระหนี้แก่ โจทก์ โจทก์ จึง ฟ้อง ขอให้
จำเลย เป็น บุคคล ล้มละลาย เป็น คดี นี้ปัญหา ที่ ต้อง วินิจฉัย ตาม ฎีกา ของ จำเลย ประการ แรก
มี ว่า ฟ้องโจทก์ คดี นี้เป็น ฟ้องซ้ำ กับ คดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 ของ ศาลชั้นต้น
หรือไม่ตาม คดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 โจทก์ ฟ้อง ว่า จำเลย เป็น หนี้ โจทก์ตาม สัญญา
เบิกเงินเกินบัญชี พร้อม ดอกเบี้ย รวมเป็น เงิน 218,410.32 บาทซึ่ง เป็น จำนวนเงิน ไม่ น้อยกว่า
50,000 บาท โจทก์ ได้ ส่ง หนังสือ ทวงถามให้ จำเลย ชำระหนี้ แล้ว ไม่ น้อยกว่า 2 ครั้ง ซึ่ง มี
ระยะเวลา ห่าง กันไม่ น้อยกว่า 30 วัน ครั้งแรก ส่ง ได้ ครั้งหลัง ส่ง ไม่ได้ เพราะ จำเลยไป เสีย จาก
เคหสถาน ที่ เคย อยู่ หรือ ซ่อน ตัว ใน เคหสถาน เป็น การ ประวิงการ ชำระหนี้ โจทก์ จึง ประกาศ
ทาง หนังสือพิมพ์ ทวงถาม ให้ จำเลย ชำระหนี้เมื่อ ครบ กำหนด แล้ว จำเลย ไม่ชำระ หนี้ จึง
ต้องด้วย ข้อสันนิษฐาน ว่าจำเลย มี หนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ มี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เด็ดขาด
และพิพากษา ให้ จำเลย เป็น บุคคล ล้มละลาย ศาลชั้นต้น พิพากษายก ฟ้องโดย วินิจฉัย ว่า
ข้อเท็จจริง ยัง ฟัง ไม่ได้ ว่า จำเลย ทราบ การ ทวงถาม ให้ชำระหนี้ แล้ว และ การ ที่ จำเลย ย้าย
ที่อยู่ ก็ มิใช่ เพื่อ ประวิง การชำระหนี้ ไม่ต้อง ด้วย ข้อสันนิษฐาน ว่า จำเลย มี หนี้สินล้นพ้นตัวคดี
ถึงที่สุด ส่วน คดี นี้ โจทก์ ฟ้อง ว่า โจทก์ เป็น เจ้าหนี้ จำเลย ตามคำพิพากษา คดี หมายเลขแดง ที่
26533/2531 ของ ศาลชั้นต้น จำนวน ทั้งสิ้น388,799.32 บาท โจทก์ ขอ ออกราย บังคับคดี แล้ว
แต่ จำเลย ไม่มีทรัพย์สิน อย่างหนึ่ง อย่างใด ที่ จะ ยึด มา ชำระหนี้ได้ ต้องด้วยข้อสันนิษฐาน ว่า
จำเลย มี หนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ มี คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด และ พิพากษา ให้ จำเลย เป็น บุคคล
ล้มละลาย เห็นว่า แม้ คดีหมายเลขดำ ที่ ล. 341/2530 กับ คดี นี้ จะ มี ประเด็น อย่างเดียว กัน
ว่าจำเลย มี หนี้สินล้นพ้นตัว หรือไม่ ก็ ตาม แต่ เหตุ ที่ อ้างว่า จำเลยเป็น ผู้ มี หนี้สินล้นพ้นตัว ใน
คดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 กับ คดี นี้เป็น คน ละ เหตุ กัน ซึ่ง เหตุ ใน คดี นี้ ยัง มิได้ มี การ
วินิจฉัย ในคดี หมายเลขแดง ที่ ล. 341/2530 เลย ดังนั้น ฟ้องโจทก์ คดี นี้ จึง มิได้รื้อ ร่อง ฟ้อง กัน
อีก ใน ประเด็น ที่ ได้ วินิจฉัย โดย อาศัย เหตุอย่างเดียวกัน กับ เหตุ ใน คดี หมายเลขแดง ที่ ล.
341/2530 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 ประกอบ พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153 ฟ้องโจทก์ คดี นี้ จึง ไม่เป็น ฟ้องซ้ำกับ คดี หมายเลขแดง ที่ ล.
341/2530 ฎีกา ของ จำเลย ข้อ นี้ ฟังไม่ขึ้น " พิพากษายืน

องค์คณะ

ดุสิต เพชรปลูก · สมาน เวทวินิจ · ปรีชา เฉลิมวณิช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/881/2538>